

TANCCAL, DALLAL

állnak sor alá a legények

Felsővároson jókedvűen folyik a műsoros sorozás

A felsővárosi kultúrház nagytermében teljes sötétség uralkodik. Csak itt-ott szűrődik be egy kis vézna fénysugár a fekete redőnyök mellett.

Valahol a terem végén azonban kapcsoló kattant és a következő pillanatban erős fénysugár szökik előre egy keskenyfilmes vetítógépből és ütközik bele a színpad fölé kifeszített vászonba.

A sugár alatt kilencven fej dereng elő, amint a vászon felé fordulva nézi a filmet. Magyar és szovjet

világhíradót pergetnek

előttük. A vetítés után felgyullad a villany és kilencven pár fiatal kéz tapssal köszöni meg a filmet.

Sorozásra jött ez a kilencven fiatalember. A sorozás és az eskütétel közötti időben a sorozóbizottság színes kultúrműsorral gondoskodott, hogy az időt ne töltsék hasztalanul, mint azelőtt a régi világban, amikor egyáltalán nem volt öröm katonának, vagy akárcsak sorozásra is menni. A film után fesztelen és kedélyes társalgás folyik a fiúk között. Alig egy percig tart ez is, mert a színpad függönye felhúzódik és hat mosolygó, fiatal, zöldkeresztes lány, az ÁVI táncsoportja: Boros Angéla, Gazsó Klára, Király Erzsébet, Nagy Mária, Szülő Teri és Tarnyik Zsuzsa népitáncal szórakoztatja őket.

A juss neptánc

után Mihály Endre, Szement Kirszanov: „Ötéves terv” című versét szavalja, Huszáros Győző pedig 1848-as katonadalokat énekel.

Alighogy vége a műsornak, máris következik az eskütétel.

A sorozóbizottság egyik tagja vigyázz-t vezénnyel s utána elhangzik az „eskühöz” vezényszó. A nép fiai teszik le az esküt a nép köztársaságára, a béke megvédésére.

„Ha kell, megvédjük minden külső, vagy belső ellenséggel szemben” — hangzik erőteljesen, amint együtt mondják a szöveget, öntudatosan, bátran mondják, mert tudják, hogy a békés építés és a dolgozók nyugalmanak védelmére kell, ha bevonulásra kerül a sor. Az eskütétel után valamennyien megindulnak kifelé. Kis csoportokba verődve tárgyalják közben életüknek ezt a nagy eseményét.

— Amikor bejöttem ide — mondja Posta Béla cipészsegéd — és beálltam a „körbe”, egy kicsit

megdobbant a szívem.

Nem, mintha attól féltem volna, hogy beválok, mint azelőtt a sor alá kerülők, hanem éppen az nyugtalanított

hogy: hátha nem válok be. De beváltam! Olyan gépkecsivezető lesz belőlem, hogy olyat még nem látott a világ! És ha megtetszik a katonalelet, még tiszt is lehet belőlem, ha bennmaradok.

— En meg nemsokára a szelek szárnyán nyargalok — újságolja Agácsi Béla kendergyári munkás. Repülősnak jelentkeztem. Ez egyben sport is. Olyan szívesen leszek katonára, hogy ki sem tudom mondani. Más már a katonalelet, mint azelőtt.

Varga József huszonegyéves alkalmi munkás sem szomorkodik.

— Gyalogos leszek. Jó katonára akarok lenni, mert

mostmár érdemes

Bent sincs már úr, csak bajtárs. Nagy szó ám ez is. Tanulni is lehet azoknak, akikben van egy kis jóakarát. Tiszt akarok majd lenni — mondja mosolyogva.

— En meg páncélos leszek — mondja egy diák: Ábrahám Gyula. — De csak akkor, ha az iskolámat elvégzem. Most csak sorozásra jelentkeztem. Ha az iskolámat elvégzem, természetesen én is letöltöm a tényleges időmet. Akkor is fogom tudni a kötelességemet. Lányi Gyula alezredes bajtárs mondotta

éppen az előbb, hogy a »békés katonájának lenni megtiszteltetés«. Igazat adok neki.

Megtisztelésnek veszem

és ha kell...

Itt megáll, csak ökölbe szorított keze lendül keményen előre.

Aztán »szabadság«-ot köszön és megy kifelé a többi társával, akik a demokratikus hadseregben a békét és a dolgozók hazáját védik meg, ha kell, bármilyen külső, vagy belső ellenséggel szemben.

(Kürti)

AZ ÜZEMBŐL IRIÁK

Munka közben

EZ A NAP éppen úgy kezdődött, mint a többi. Szorgos munkáskezek tevékenykedtek a gépeken, amelyeknek zúgása, mint a munkamenet átmeneténél indulója hallatszott a tágas teremben. Mindenki sietett, mindenki iparkodott és megelégedett, hogy munkaverseny van.

Érdekes kép tárult eléme, a munkások nemcsak siettek, hanem a többtermelésen kívül a hulladékanyagok csökkentésére is törekedtek. Ha egy idegen lépne a terembe, az is nyomban megállapíthatná, hogy itt ma-

tudatos munkások dolgoznak.

JÓMAGAM IS arra törekedtem, hogy hasonlóan a többihez, alaposan kivégym részem a munkaversenyből. Neki is láttam a munkának és repült az idő. Miközben készítettem a gyakorlati felvételeit, észrevettem, hogy az egyik gépnél reggeliznek a munkások s közben néhány szót is váltanak egymással. Szerencsém volt. Befejtettem éppen a felvételemet s óvatosan a reggelizők felé közeledtem.

EGY ÖTVEN ÉV körüli aszszony és egy fiatal leány fogasztotta bőséges reggelijét s most éppen az idősebb szót:

— A Népfront csak győzhet ezen a választáson!

A fiatal leány gyorsan, megbízatosan közbeszólt:

— Ezt még mondani is felesleges Julis néni. Nem úgy gondolkoznak már az emberek, mint két évvel ezelőtt. Jól tudják, hárs valamennyien érzik, hogy az életszínvonal milyen óriási emelkedett az elmúlt évek folyamán.

— Biz Isten, ez szent igaz — mondja a másik —, mert két évvel ezelőtt még csak egy dúlacsám volt, ma azonban két kurtafarku malacka is hárlik benne.

JÓIZUEN MOSOLYOG a néni, mosolyog a fiatal lány. Befejtették a reggelit s a gép, amely egy percig sem állt meg a reggelizés ideje alatt, vigan zakatol tovább. Most a két munkásnő, az öreg és a fiatal, mintha nagyobb markokat raknának a gépbe s mintha vídámabban menne a munka. Ez a kis eszmecsere eredményezte ezt.

MOST MÁR BIZTOS vagyok abban, hogy a mi üzemünk munkássága tudni fogja kötelességét. Valamennyien a Függetlenségi Népfontra, Rákosi Mátyás pártjára, az MDP-re fognak szavazni, mert békét akarnak, meg akarják valósítani az ötéves tervet és szocializmusban akarnak élni Magyarországon.

Karácsonyi Pál
Szegedi Kenderfonógyár

A szegedi építésügyi főigazgatóság területén 60 millió forintos építkezéseket végeznek az idén

Népi demokráciánk tervezőbizottsága egyre fokozottabban törekszik arra, hogy minden vonalon megszüntesse a munkanélküliséget. A Szegeden megindult építkezések nagy lépést jelentenek az építőipari munkanélküliség megszüntetése terén, különösen fontos szerepe van a szegedi építésügyi főigazgatóságnak, amelynek élén Csúri Mihály elvtárs, munkafőigazgató áll. A hivatalból négy vármegye építkezéseit irányítja.

— Feladatunk az építőipari munkanélküliség csökkentésén, majd megszüntetésén túl — mondotta Csúri elvtárs — az építkezési önköltségek csökkentése és a haladó szellemű műszaki értelmiség jövőjének biztosítása is. A Főigazgatóság csak a múlt év elején kezdte meg működését, de máris hatalmas beruházásokat végzett. Mezőgazdasági vonalon növény-nemesítő telepek, kertészet, gyümölcs, mezőgazdasági szakoktatásra, állattenyésztésre, kiserleti ügylekre, napközi otthonokra 6 millió 101 ezer forintot költöttünk. Szociális vonalon iskolák, orvoslakások, nevelőképző főiskolák, kórházak, kultúrházak, iparos tanulólakók és otthonok, hadigondozótelepek céljaira 8 millió 500 ezer, lakásépítésekre 6 millió 350 ezer forintot, összesen mintegy 20 millió 901 ezer forintot építettünk be a múlt év végéig. Az 1949-es évben a megkezdett építkezések befejezésére ugyanakkor újabbak megkezdésére tervgazdálkodásunk az építésügyi főigazgatóságon keresztül 60 millió forintot irányzott elő.

Az ötéves tervben már nem helyreállításokkal, hanem főként új építkezésekkel foglalkozhat a főigazgatóság. Már most a hároméves tervben új építkezéseknél indult meg a szegedi főnő, valamint a Faragó-utcai munkásbérház második nagy szárnya, a gyermekklinika főépületének teljes befejezése, az orosházi vágóhíd, a szentesi kórház, a gyulai kórház és tüdőgyógyintézet, ugyanott ápoló és védőnőképző intézet létesítése, a deszki tudószanatórium kibővítése, a tompai hadirokkant otthon továbbfejlesztése és 18 különböző helyen óvodák, óvostársulások építése.

Bácska a hároméves terv során

állattenyésztését nagyban megnövelte. 600.000 forintot fordított az állattenyésztés minőségének fokozására. Ennek céljára 115 tenyészállatot vásároltak. A megye öt helyén létesült gépállomásokat a hároméves terv még további négy újonnan felállításra kerülő gépalommal növeli.

Az utépítés programja a megye közlekedési hálózatát kibővítette és megjavította. Tompa és Borota községekben 78 kilométer új bekötőt épít. 31 kilométer hosszúságban a már meglévő utat makadámkövetéssel látták el. A közlekedés megjavítását szolgálják a Dávidon Nagybaracsán és Herczegszántón megépített és már a forgalomnak átadott pontonhidak, melyek a Ferenc-csatornán át a Bácskát összekötik a Mohácsi szigettel.

A kislakásépítő akció során 56 kislakás épült. A községek sorában az óvodákat és napköziotthonokat hat újonnan épített napköziotthon növelte. Bácsborsódon felépült egy férőhelyes szociális otthon. Tompán Hadirokkantotthon létesült, melyben 90 hadirokkant kapott elhelyezést. 37 kistelepülés a megye területén vagy annak határában ivóvízszolgáltatásra alkalmas.

Az ötéves terv a beruházások tovább folytatja. Községi és megyei beruházásokra 20.776.000 forintot fordítanak.

Új kutat, villany! kapott Öszentiván

Ehagyatott község volt a múlt rendszerben Öszentiván. Nem törődött a falu népével senki. Ha rájuk köszöntött az este, koromsötétség borult a házakra, pusztákra. Ártézi kutjuk olyan volt, hogy órákat kellett várni a falu dolgozó parasztjának, míg telecsurgathatták vízfordó edényeiket. Iskolájuk elhanyagolódva ugylott, mint egy romház. Hosszu évekig kellett az őszi sártengerben húzatni kocsiikat, nem volt bekötőt.

A hároméves tervben 222 ezer forint beruházásból új kutat, villanyt kapott Öszentiván népe. Gyermekük a helyreállított, rendbehozott iskolában

tanulnak. És építés alatt áll a bekötőt. Megváltozott az élet. A falu dolgozó kispasztjai, középpasztjai, Bodó József, Szél József gazdák és a többiek már az ötéves tervről beszélnek, amely a megkezdett felemelkedést tovább fogja vinni, fejleszteni.

Leukoson készülnek a választásra. Örömmel fogadják a népművelő falujárókat. Szeretettel várják minden házban a napi munkájuk után hozzájuk ellátogató munkásokat, mert tudják, hogy a munkás-paraszt szövetség erősödése nagyban segíti elő a falu boldogulását. Ezért szavaznak valamennyien a Népfontra.

Földalatti kábeleket vezetnek a postától a repülőtérig

A szegedi Posta műszaki vállalat dolgozói újabb nagy munkához kezdtek. A posta székházától a repülőtérig 4 kilométer hosszú szakaszon kiserelik a Budapest-Halas felé haladó kábeleket föld alá beépített úgynevezett Inker páncélkábelre.

Ezzel nagymennyiségű kábel tartó oszlopot, vezetéket takarítanak meg és az új vezetékek rongálására sokkal kevesebb lehetőség adódik, tehát a gyakran előforduló javítási munkálatok is megakadályozhatók. A feleslegessé vált tartóoszlopokat és vezetékeket újabb telefonhálózat bekapcsolásánál

használhatják fel. Ezen a munkán már több mint egy hete a postaműszak két munkásbrigádja, az »Újjáépítés« és a »Kábelbrigád« dolgozik. A Kálvária utcán egyik részén már le is fektették az új vezetéket.

Kiss József és Ert János brigádvezető elvtársak boldogan mondják:

— Nagyon örülünk, hogy még a hároméves tervünk során elkészíthetjük ezt is. Azon leszünk, hogy még 28-a előtt, az előirányzott időnél hamarabb be tudjuk fejezni ezt a munkálatot és minél előbb újabb munkához foghassunk.

AZ ÖTÉVES TERV: erős ipar, virágzó falu, boldog nép
Szavazz a Népfontra!